

در جبهه‌ها رسماً آتش بس برقرار شد ۲۹ مرداد، روزی به یادماندنی

*** پاسداران رژیم برای جلوگیری از جشن و پایکوبی مردم
تفنگ به دست به خیابان‌ها ریخته‌اند**

طبق توافق به عمل آمده در نیویورک، پنج روز پس از برقراری رسمی آتش بس، در ژنو مذاکره مستقیم بین مقامات رژیم‌های ایران و عراق آغاز می‌شود. هنوز به طور قطعی روشن نیست که مذاکره در چه سطحی صورت خواهد گرفت. آنچه روشن است تشنج آمیز بودن و طولانی بودن این مذاکرات است.

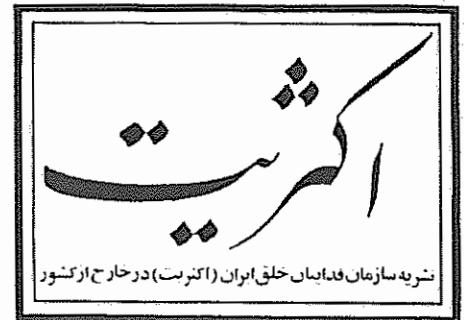
* * *

جمهوری اسلامی به روز آغاز رسمی آتش بس با بی تفاوتی همدی برخورد کرد. گزندگان رژیم تفنگ بدست همه جا را می‌پایند تا مردم به جشن و پایکوبی نپردازند. خبرهای رسیده از ایران همه حاکی از حضور بیشتر پاسداران مسلح در خیابان‌ها و شهرهاست. مردم بسیار شادمانند. بسیار سرزنده‌تر و امیدوارتر شده‌اند. عوامل رژیم در هوش سرافکننده و هشیبانی و بادیدن شادی مردم بیشتر خشمگین می‌شوند.

روز ۲۹ مرداد از این پس در تاریخ کشور ما یک روز به یادماندنی خواهد بود. روز شکست جنگ و جنگ طلبی، روز شکست و سرافکنندگی رژیم و روز صلح. در تثبیت این روز بکوشیم و آن را روز نضر مردم و ننگ رژیم بدانیم.

ساعت ۶ و ۳۰ دقیقه روز شنبه ۲۹ مرداد بطور رسمی در جبهه‌های جنگ آتش بس برقرار شد. نیروهای پاسدار صلح سازمان ملل هنوز در منطقه استقرار کامل نیافته‌اند. استقرار کامل آنها چند روز دیگر به طول خواهد انجامید. جنگ تبلیغاتی بین دو رژیم بالا گرفته است. هر دو رژیم می‌کوشند جنگ هشت ساله را محق و ضروری جلوه دهند و با این هیبت و روحیه است که آماده می‌شوند تا در مذاکرات ژنو مدت‌ها تشنج آفرینی کنند.

جمهوری اسلامی همچنان در حال بسیج نیرو است. برای سربازان و مشمولان فراری سنگین ترین مجازات‌ها را معمول کرده‌اند و بگرویند برای تقویت نیروهای مستقر در مرز ۱۲۰۰ کیلومتری با عراق را شدت بخشیده‌اند. مقامات رژیم "حفظ آمادگی رزمی" را هنوز در راس امور می‌دانند. هفته گذشته مجدداً اعلام کردند که در تنگه هرمز و خلیج فارس همچنان به بازرسی کشتی‌ها ادامه خواهند داد. بهرغم این تشنج طلبی، صبح روز شنبه ۲۹ مرداد یک نفت کش عراقی به صورت "ازمایشی" از تنگه هرمز عبور کرد. جمهوری اسلامی نیز چند قایق را در اروندرود به آب انداخت.

دو شنبه ۳۱ مرداد ۱۳۶۷ برابر ۲۲ اوت ۱۹۸۸
بها ۶۰۰ ریال سال پنجم شماره ۲۲۱

تیغ خونین جلاد بر پیکر زندانیان سیاسی

اخبار بشدت نگران کننده‌ای از زندان‌ها می‌رسد. رژیم موج جدیدی از کشتار زندانیان سیاسی را آغاز کرده است. بر گورهای گلستان خاوران و دیگر مکان‌های دفن پیکرهای در خون تپیده زندانیان سیاسی مرتباً افزوده می‌شود. مطبوعات بین المللی نیز از وقوع اعدام‌های تازه خبر می‌دهند. جلادان تبهکار با قاحت نقشه‌های شوم خود را بر زبان می‌آورند. زندانبانان در آخرین ملاقات خانواده‌های زندانیان سیاسی قبل از ممنوعیت دو ماهه ملاقات‌ها بی شرمانه به خانواده‌ها ابراز داشتند در آینده نزدیک تمامی زندانیان را نابود می‌کنیم. در مواردی خانواده‌های زندانیان را مورد ضرب و شتم قرار دادند. همان زمان همچنان که قبل از کشتار کردیم ۵۵ نفر از زندانیانی که حکم اعدامشان مورد تأیید عالی‌ترین ارگان آدمکشی رژیم قرار گرفت به سلول‌های انفرادی منتقل شدند. خانواده‌هایی که قبل از قطع ملاقات‌ها موفق

بقیه در صفحه ۳

جمهوری اسلامی برای بقا، و انحصارات امپریالیستی در پی سود به تاراج ثروتهای ملی ایران می‌اندیشند

در صفحه ۸

در این شماره

مرگ دیکتاتور پاکستان

در صفحه آخر

تشدید فشار بر پناهندگان

و ضرورت مقابله متحدانه با آن

در صفحه ۲

گزارشی از شاع‌های منطقه جیرفت

در صفحه ۹

بهای جان هر انسان ۷۰۰ دلار!

در صفحه آخر

خاق می‌گویند:

«بادا باغشان را در شکسته‌تر

هر تنی زانان، جدا از خانانش، بر سکوی در، نشسته‌تر،

وز سرود مرگ آنان، باد

بیشتر بر طاق ایوان‌هایشان قندیل‌ها خاموش...»

ب

تشدید فشار بر پناهندگان و ضرورت مقابله متحدانه با آن

دولت ترکیه درج شده است. خلاصه کنیم: پناهندگان دارند مورد معامله قرار می گیرند. از ترکیه گرفته تا آلمان فدرال همه در حال معامله بر سر آنها هستند. همه در تدارک "فروش" آنها به جمهوری اسلامی اند.

در چنین وضعیتی اتحاد عمل پناهندگان بیش از هر هنگام دیگری به صورت یک ضرورت مبرم درمی آید. تنها با اتحاد عمل می توان معامله گری بر سر پناهندگان و حق پناهندگی و تقسیم بندی های فریب آمیز به قصد اعمال فشار عمومی بر پناهندگان را افشا کرده مراجع جهانی و نهادهای سازمانهای ترقی خواه و بشر دوست در کشورهای مختلف را به کمک طلبید و با انعکاس بیشتری افکار عمومی را مورد خطاب قرار داد. باید متشکل شد و باید که تشکلهای سراسری ایجاد کرد. باید از طریق تشکلهای دمکراتیک نهادهای حقوقی برای دفاع از جمیع پناهندگان ایجاد کرد و در بازتاب دادن مسائل و مشکلات پناهندگان ایرانی در رسانه های عمومی پیگیر بود. سستی در این کار و دخالت دادن هر گونه تنگ نظری، منجر بدان خواهد شد که پناهندگان نتوانند از حق خود دفاع کنند و فشار بر آنها مدام شدت گیرد. بی آنکه مقاومت فشرده ای بتوانند این فشار را پس زنند. □

فدرال را ترک گویند. مقامات اداره رسیدگی به امور پناهندگان و وزارت کشور آلمان فدرال در نامه هایی که با عنوان پاسخ رد برای پناهندگان ایرانی می فرستند، از لیبرالیزه شدن فضای سیاسی جمهوری اسلامی داد سخن می دهند و وقیحانه وجود پیگرد و شکنجه و اعدام در ایران را منکر می شوند. بنابر این تفکیک پناهندگان به پناهندگان جنگی و سیاسی تفکیکی است ظاهری و به قصد توجیه اعمال فشار عمومی بر پناهندگان ایرانی. اکنون می گویند در ایران دیگر وضعیت جنگی وجود ندارد بنابر این بخش وسیعی از پناهندگان را نباید پذیرفت و در صدد هودت آنها برآمد. در واقع همه این توجیهات نقشه ای است برای تدارک نپذیرفتن همه پناهندگان ایرانی و هودت دادن آنها به جمهوری اسلامی و افکندشان به زیر تیغ جلاد.

در این میان دردناکترین وضعیت را پناهندگان ایرانی مقیم ترکیه و پاکستان دارند. راه خروج از ترکیه و پاکستان و آمدنشان به کشورهای اروپایی بسته شده و هودت جمعی شان به جمهوری اسلامی به صورت یک خطر جدی تر از گذشته درآمده است. در همین شماره نشریه خبری تکان دهنده از فروش پناهندگان ایرانی توسط

آلمان فدرال، اعمال فشار بر پناهندگان ایرانی، دیگر صرفا نتیجه اعمال فشار بر تمام پناهندگان از کشورهای نظیر ایران نیست. بهیود مناسبات با جمهوری اسلامی و برنامهریزی های عظیم کشورهای غربی برای قارتگری در ایران بعد از جنگ، دیرزمانی است که در قبال پناهندگان ایرانی به صورت تشدید فشار بر آنان درآمده است. اکنون ظاهرا فشار عمدتا بر روی پناهندگانی متمرکز است که این کشورها آنان را به عنوان "پناهندگان جنگی" یعنی "پناهندگانی که بیشتر به خاطر جنگ از کشور خارج شده اند" می شناسند. می گوئیم ظاهرا، برای این که پناهندگان ایرانی را اساسا نباید این سان دسته بندی کرد و هدف این کشورها از این تقسیم بندی اعمال فشار عمومی بر پناهندگان در تحت پوشش تفکیک پناهندگان سیاسی از پناهندگان کمتر سیاسی و یا غیر سیاسی است. به عنوان نمونه در آلمان فدرال مدتهاست که پناهندگانی که مدارک روشنی در اختیار داشته اند که دال بر تحت تعقیب بودن آنهاست، اکثرا با جواب رد مواجه می شوند. دیده شده است که پس از رد کردن تقاضای این پناهندگان، بدانان اخطار کرده اند که می بایست ظرف دو هفته آلمان

فشار بر پناهندگان شدت گرفته است. متقاضیان پناهندگی پس از انتظارهای طولانی عمدتا با جواب رد مواجه می شوند و خطر هودت دادن گسترده آنها به صورت خطری جدی و واقعی درآمده است. در کشورهای اروپایی مشکل پناهندگان ایرانی تاکنون عمدتا در چارچوب سیاست عمومی کشورهای آلمان فدرال، اتریش، سوئیس، دانمارک، سوئد، هلند، فرانسه و نروژ مبنی بر خودداری از پذیرش پناهنده از کشورهای نظیر ایران می گنجید. در این کشورها در ظرف سه چهار سال گذشته پیاپی محدودیتهای بیشتری برای پذیرش پناهندگان ایجاد شد. ابتدا راههای ورود را بستند و سپس تمهیدات مختلفی برای اخراج پناهندگان اتخاذ کردند. این سیاستها در مرحله نخست عمدتا بر روی پناهندگان تامل و لبنانی متمرکز شد و سپس همانگونه که قابل پیش بینی بود، مرحله به مرحله گسترش یافت. در هفته گذشته دستگاه قضایی آلمان فدرال، اعلام کرد که تاملی ها را مطلقا مستحق پناهندگی نمی شناسد. نتیجه این که به زودی آنان را با شدت بیشتری به صورت دست جمعی اخراج خواهند کرد و طبیعتا بعدا به سراغ پناهندگان دیگر خواهند رفت. اکنون در کشورهای نظیر

ترکیه فروخت و...

بقیه از صفحه آخر

منتظرش بودند، آورده بودند. روز بعد یعنی ۲۹ تموز (۷ مرداد)، این افراد باید طبق وعده داده شده به اردوگاههای تحت حمایت سازمان ملل متحد در شهرهای کایسری، جوروم، اسکی شهر، کوتاهیا و کاستامونو برده می شدند.

افرادی که اسامی شان خوانده شده بود، و سایلشان را جمع کرده و با بقیه خداحافظی کردند و درست در ساعت مقرر جلوی اداره امنیت "وان" جمع شده و سوار وسایلی که باید آنها را می بردند شدند.

ولی ماشین ها به طرف شرق رفتند، بطرف ایران و در منطقه

قطر به فرمادهای سپاه پاسداران تسلیم شدند. همه چیز رسمی و مطابق قوانین بود. رسید نامه ها یعنی برگه های "تسلیم و تسلیم" از طرف قائم مقام منطقه اوز آلپ، ژاندارمری مرزی ۱۲۵/۲ و رئیس اداره امنیت وان امضا شده بود.

بقیه جریان از زبان فخریان افشاری بدین قرار است: "همینکه خبر حرکت ماشین های حامل ۵۸ نفر پناهنده ایرانی که دو پسر هم در بین آنها بودند به طرف ایران را شنیدیم، ماشین کرایه کرده و به تعقیب آنها پرداختیم. وقتی به اوز آلپ رسیدیم ماموران به ما گفتند که پناهنده ها را به مرز برده اند، ما تا منطقه ممنوعه آنها را تعقیب کردیم ولی از آن طرف مرز صدای گلوله ها را شنیدیم." سپاه پاسداران بدون هیچ

در چنین موا ردی مبلغ داده شده از طرف ایران برای خرج راه پلیس ها و پول بنزین آنها استفاده می شود!!!

ایرانیان ساکن شهر وان همچنین اظهار داشته اند که آن روز زن و بچه ای ایرانی همراه با شوهرش را در شهر به زور سوار ماشین پلیس کرده اند. زن ایرانی فریادی زده که ما را به کشتارگاه می برند. ما از حلبچه آمده ایم...

قابل یادآوری است که وزارت کشور نیز در اطلاعاتی تحویل ۵۸ نفر را به ایران تکذیب کرده است و نخست وزیر تورگوت اوزال هم اظهار بی اطلاعی کرده است.

(نقل از مجله "یکی بینه دو قرو" شماره ۱۷ اوت)

اتلاف وقت ۵۸ نفر را همانجا در حضور ترکها تیرباران کردند. ... یکی که در هتل باقی ماندند زبان به شکایت گشوده می گوید که دولت ترکیه ما را گول زد. ما که فکر می کردیم دوستانمان را به کمپهای سازمان ملل می برند، برای دوستانمان جشن خداحافظی ترتیب دادیم ولی نمی دانستیم که این مراسم مرگ آنها خواهد بود. اگر دولت ترکیه به ما خبر می داد، ما حاضر بودیم هزار دلار برای هر نفر پرداخت کنیم.

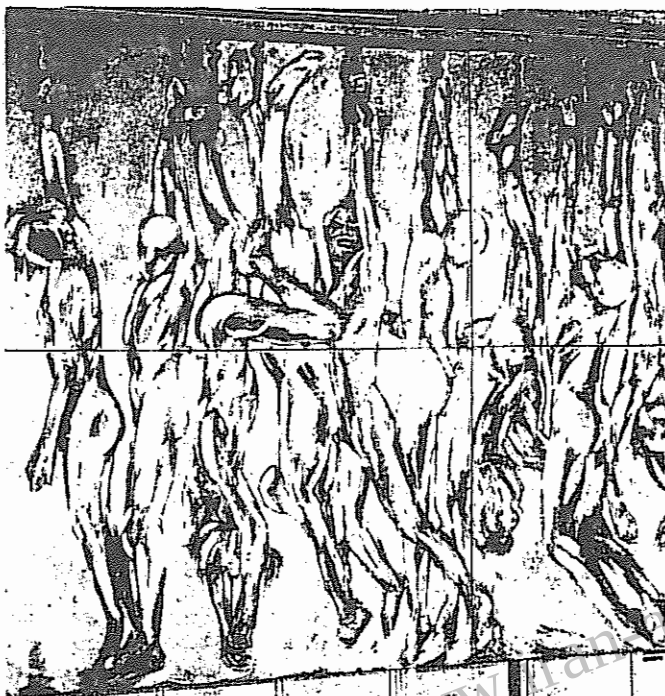
دادستان کل شهر وان در پاسخ به سوال خبرنگار مجله "یکی بینه دو قرو" گفته است که این عمل (اعاده ایرانیان) مخالف قانون است ولی به علت اختلاف نظر بین مقامات دولتی روی می دهد. او هم چنین گفته است که

جمهوری اسلامی یاری دهند.
سازمان ما و شخصیت های
آزادیخواه و مجامع و محافل مدافع
حقوق بشر را به شرکت وسیع و
موثر در کارزار دفاع از جان
زندانیان سیاسی فراخوانیم.
همه جا فریاد برآوریم: زندانی
سیاسی آزاد باید گردد.

تیغ خونین جلاد

برپیکر زندانیان سیاسی

بقیه از صفحه اول

رژیم با اعدام زندانیان سیاسی
از خلق انتقام می گیرد و به توده ها
هشدار می دهد.
زندانیان سیاسی هینیت و نهاد
مبارزه اند. با اعدام زندانیان
سیاسی رژیم تبهکار می کوشد
هینیت مبارزه را نابود کند.

با شروع دور جدید اعدامها
زندانیان دست به اعتصاب غذا
زده اند. هم اینکه بسیاری از
اعتصابگران به سلول های انفرادی
انتقال یافته اند. جان این مبارزین
در معرض خطر جدی قرار دارد.
نذاریم رژیم در اجرای
نقشه های شوم خود برای تدارک
اعدام های بیشتر موفق شود.
کارزار دفاع از جان زندانیان
سیاسی را در هر صحنه ملی و بین
المللی گسترش بخشیم. در قش
مبارزه متحدانه را برافرازیم. از
جهانیان بخواهیم ما را در پیکار
 علیه جنایات رژیم آزادی کش

به دیدار
هزیزانشان شدند، آثار جراحات
ناشی از شکنجه را در چهره بسیاری
از آنها مشاهده کرده اند. شواهد،
اهمال و حشیانه ترین فشارها
و رفتارهای ضد انسانی دژ خیمان با
اسیران سیاه چال های خمینی را
گواه است.

رژیم از طوفان خشم مردمی
که طی هشت سال جنگ
جنايتكارانه بین دو رژیم حاکم بر
ایران و هراق صدها هزار تن از
فرزندانش به خاک افتاده اند بشدت
هراسان است. جمهوری اسلامی
که ده سال حاکمیت ننگین اش جز
بیکاری، فقر، گرسنگی، زندان و
کشتار، دستاورد دیگری برای
مردم نداشته است، از مردمی که
رژیم را به نوشیدن "زهر"
پذیرش قطعنامه صلح و داشتند،
از مردمی که به فرزندان اسیر
خود، این پیام آوران صلح و آزادی
هشق می ورزد، انتقام می گیرد.

شرکت کنندگان در جشنواره صلح

استان یاماناشی ژاپن:

زندانیان سیاسی ایران باید آزاد شوند!

فدائیان خلق در ژاپن بودند که به
دهوت کمیته مرکزی لیگ جوانان
سوسیالیست ژاپن در آن حضور
یافته بودند. فدائیان در دومین
روز مراسم با شرکت در یک
سمپوزیوم ضد امپریالیستی ضمن
ابراز همبستگی با اهداف
ضدامپریالیستی سازمان دهندگان
جشنواره، به تشریح اوضاع ایران و
پیکار مردم ما برای استقرار صلح و
آزادی در کشور پرداختند.

شرکت کنندگان در جشنواره
پس از اطلاع از آخرین تحولات
سیاسی ایران با امضای متنی در
دفاع از زندانیان سیاسی بر
خواستهای زیر تاکید کردند:
۱- شکنجه و اعدام زندانیان سیاسی
در ایران باید متوقف شود.
۲- زندانیان سیاسی باید آزاد شوند.

در روزهای ۲۲ و ۲۳ ژوئیه
جشنواره صلحی در استان
یاماناشی ژاپن برگزار شد. این
جشنواره بنا به یک سنت ۱۹ ساله،
هر سال با حضور میهمانان خارجی
کار خود را آغاز می کند.

مراسم امسال با سخنرانی
نمایندگان شوراهای کشاورزان
منطقه در اعتراض علیه ایجاد یک
پایگاه نظامی در منطقه افتتاح
شد. نمایندگان متفقاً تأسیس پایگاه
را اقدامی در راستای اهداف
تجاوزگرانه نظامی ارزیابی
کرده، از آن به عنوان خطری برای
صلح یاد کردند.

در جشنواره میهمانانی از اتحاد
شوروی، آلمان دموکراتیک،
یونان، فیلیپین، ایران و کره
شرکت داشتند.
میهمانان ایرانی این جشنواره

۵۵ ایرانی در خطر مرگ

روزنامه وارهایت (حقیقت) ارگان حزب سوسیالیست متحد برلین
فربی با درج تیتر فوق نسبت به خطری که جان ۵۵ تن از زندانیان سیاسی
ایران را تهدید می کند هشدار داده است. هکس بالا مربوط به تظاهرات
ایستاده فدائیان و توده های ما در برلین فربی در افشای توطئه رژیم
خمینی برای کشتار ۵۵ تن از زندانیان سیاسی است که در روزنامه مزبور
به چاپ رسیده است.

بعثت سقوط قیمت ارز چندتن از سرمایه‌داران سخته کردند

شرایط کمبود بی‌سابقه داخلی، بحث‌هایی تازه‌ای به نام هدم هماهنگی تولید و صادرات و تامین نیازهای همومی را طرح کرد و عنوان شد که این تلاش برای رهایی از تورم و تثبیت ارزش ریال، به شکل دیگری عوارض تورمی خود را نشان خواهد داد.

گزارش‌های اقتصادی حاکی است که سقوط قیمت‌ها بیشتر شامل کالاهایی است که به طور مستقیم و غیرمستقیم با "ارز" رابطه دارند و قیمت کالاهای اولیه و مورد نیاز همومی به همان نسبت پائین نیامده است.

در جدول زیر به قیمت مقایسه‌ای برخی وسایل الکتریکی خانگی قبل و بعد از اعلام آتش‌بس اشاره شده است.

نوع کالا	قیمت قبلی (تومان)	قیمت فعلی (تومان)
۱- تلویزیون رنگی ۲۴ اینچ سونی	۱۲۲۰۰۰	۷۵۰۰۰
۲- تلویزیون رنگی ۲۰ اینچ سونی	۹۷۰۰۰	۶۵۰۰۰
۳- تلویزیون رنگی ۲۰ اینچ پارس	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۴- تلویزیون رنگی ۱۴ اینچ ناسیونال	۶۰۰۰۰	۲۵۰۰۰
۵- تلویزیون سیاه و سفید ۱۴ اینچ پارس	۱۲۰۰۰	۸۰۰۰
۶- ماشین لباسشویی هرویدی ۶۲۸	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۷- آمپره گری ناسیونال	۱۵۰۰۰	۸۰۰۰
۸- چرخ گوشت ناسیونال	۳۰۰۰۰	۱۵۰۰۰
۹- جارو برقی ناسیونال	۳۰۰۰۰	۱۵۰۰۰
۱۰- ویلر فومل ۲۰۰ سونی	۹۵۰۰۰	۶۰۰۰۰
۱۱- ویلر فومل سونی	۱۱۰۰۰۰	۷۰۰۰۰
۱۲- ویلر فومل ۲۰ سونی	۷۵۰۰۰	۵۰۰۰۰
۱۳- ویلر فومل سیکس سونی	۹۰۰۰۰	۷۰۰۰۰
۱۴- آتاری «وسیل» بازی تلویزیونی	۱۲۵۰۰	۹۰۰۰
۱۵- اسرودی ۴ سونی	۵۶۰۰۰	۳۶۰۰۰
۱۶- اسرودی ۶۰۰ سونی	۳۵۰۰۰	۲۸۰۰۰
۱۷- فریزر ارج	۴۰۰۰۰	۲۷۰۰۰
۱۸- یخچال ارج	۳۲۰۰۰	۱۵۰۰۰
۱۹- فریزر پارس	۵۰۰۰۰	۲۷۰۰۰
۲۰- یخچال پارس	۳۴۰۰۰	۱۶۰۰۰

اعلام آزادی اسرای مصری

خبرگزاری آلمان فدرال از قاهره گزارش داد که ایران با آزادی اسرای مصری که در جریان جنگ ایران و عراق به اسارت نیروهای جمهوری اسلامی درآمده‌اند موافقت کرده است و قرار است این اسرا به زودی آزاد شوند. روزنامه الاهرام چاپ قاهره نوشت که آزادی اسرای مصری با میانجیگری پسر دو کولیاری دبیر کل سازمان ملل و صلیب سرخ جهانی صورت می‌گیرد. جمهوری اسلامی اعلام کرده است آزادی اسرای مصری را به عنوان یک اقدام حسن نیت انجام می‌دهد.

طبق آمار رسمی تعداد مصری‌های اسیر در اردوگاه‌های نظامی جمهوری اسلامی ۱۵ هزار نفرند ولی برخی منابع شمار آنان را تا ۱۰ هزار نفر ذکر می‌کنند. جمهوری اسلامی پیش از تصمیم به آزادی اسرا، اعلام کرده بود که این عده جزو نیروهای نظامی عراق هستند ولی اکنون پذیرفته است که مصری‌ها در شمار اسرای جنگی نیستند و با آنان باید مثل اسرای غیرنظامی دوره جنگ رفتار شود.

مالی را دچار اضطراب ساخت و به سخته مغزی و قلبی چند تن از "بازاریان محترم" منجر شد بلکه دولت را هم در تنگنای تازه‌ای قرار داد. سقوط بیش از اندازه دلار، دولت را نیز که در صدد وارد کردن گسترده کالاست به ارزانتر فروختن کالاهای وارداتی وامی‌دارد و این امر نقدینه مورد نیاز او را به مخاطره می‌افکند. در این میان از میزان صادرات کالاهای غیرنفتی کاسته شد. و فعالیت کشتی‌های تجاری، حمل و نقل و هواپیماهای مسافربری خارج از کشور به نازل‌ترین سطح رسید. دولت برای تثبیت قیمت ارز ناچار شد، تعهد کند که "ارز" صادرکنندگان را نه تنها به نرخ سابق می‌خرد بلکه مبلغی نیز به عنوان تشویق می‌پردازد. به همین دلیل به دستور دولت، کمیسیون تشویق صادرات مرکب از نمایندگان نخست‌وزیر، وزارت بازرگانی و وزارت امور اقتصادی و دارایی و مرکز توسعه و صادرات روز دوشنبه هفته گذشته تشکیل جلسه داد و اعلام داشت که "سیستم بانکی ارز حاصل از صادرات صادرکنندگان را با همان شرایط قبلی و با پرداخت همان جوایز تشویقی گذشته خریداری خواهد کرد. بنا به این تصمیم صادرکنندگان در صورت فروش ارز تحصیلی خود علاوه بر دریافت نرخ رسمی ارز در مقابل هر دلار صادراتی، ۳۵۰ ریال دیگر نیز به صورت جایزه صادرات دریافت خواهند کرد. در مقابل فروش واریزنامه‌های ارزی به ازای هر دلار ۳۷۰ ریال جایزه پرداخت خواهد شد. همچنین مثل سابق ۱۲ تا ۱۳ درصد از ارز مربوط به پیمان ارزی کالاهای صادراتی در اختیار خود صادرکنندگان قرار خواهد گرفت و جوایز تعیین شده از روز ۲۴ مرداد سال جاری به مدت یک سال قابل کاهش نخواهد بود.

کوشش برای تثبیت نرخ برابری ریال با ارزهای خارجی و حمایت از صادرکنندگان کالا به خارج و امتیازهای تشویقی از سوی دولت در

این روزها چهار راه اسلانیول، خیابان فردوسی، خیابان جمهوری و دیگر مناطق سنتی تجمع دلالان بازار سیاه ارز، دوران پراضطرابی را می‌گذرانند. هر چند که معامله‌ای ارزی صورت می‌گیرد اما کاهش ساعت به ساعت ارز در همین چند خیابان بازتاب می‌یابد و به دنبال خود در سطح کشور، ارزش هر کالا و جنسی را که تهیه، تولید و عرضه آن رابطه‌ای با "ارز" دارد، به شدت پائین می‌کشد.

با سقوط ارزش ارزهای عمده و طلا که روند آن بعد از تسلیم جمهوری اسلامی به پذیرش قطعه‌نامه ۵۹۸ آغاز شده‌ای یافت، قیمت سرسام‌آور هزاران، هزار کالایی که به امید سو د بیشتر توسط سرمایه‌داران و تجار انبار شده بود، شکسته شد. تجار چنین دیدند که هر روز تاخیر در عرضه کالاها به بازار زیان بیشتری را همراه دارد.

ده روز پیش (۲۵ مرداد) ارزش دلار در بازار سیاه به ۶۷۰ ریال رسید. همین قیمت بیش از یک ساعت دوام نیافت و در ساعت ۱۰ صبح روز ۲۵ مرداد به طور ناگهانی به ۵۳۰ ریال سقوط کرد و ساعاتی بعد با ۳۰۰ ریال کاهش، ارزش هر دلار به ۵۵۰ ریال تنزل کرد. با روشن شدن چشم‌انداز قطعی آتش‌بس، روند سقوط قیمت شتاب بیشتری گرفت و باز هم ارزش مبادلاتی طلا و ارزهای عمده در بازار به پایین‌ترین سطح خود طی دوره جنگ ایران و عراق تنزل کرد. قیمت سکه بهار آزادی که یک سال پیش تا ۲۶ هزار تومان (البته بسیار کوتاه مدت) صعود کرده بود، به ۵ هزار تا ۵۵۰۰ تومان تنزل یافت و دلار بین ۳۵ تا ۳۸ تومان خرید و فروش شد.

تحولات در بازار به گونه‌ای شکل می‌گیرد که پیش‌بینی روزهای آتی را دشوار می‌سازد ولی هنوز امکان کاهش بیشتر وجود دارد. نوسانات ارزش ارز نه تنها تجار و دلالان کلان

آماري درباره چهار سال جنگ نفتکش‌ها

بیشترین تلفات جانی این حملات در جریان حمله به نفتکش‌های ایرانی آج و سنجندج در ترمینال خارک که ۵۴ کشته داشت، بر جای مانده است. در حمله به کشتی اسپانیولی بارسلونا در حوالی لارک پانزده تن کشته شدند.

تا کنون ۹۳ کشتی تجاری در آبهای خلیج فارس بلا استفاده مانده‌اند که ۷۵ فروند آنها در شطالعرب و ۱۸ فروند دیگر در بنادر "ام‌القصر" و "خور" که پس از آغاز جنگ مسدود شده‌اند قرار دارند.

از اول خرداد (ژوئیه) سال ۶۶ تا اسفند سال ۶۷، یکصد و هشت کشتی مورد حمله قرار گرفته‌اند: ۴۸ کشتی ایرانی، ۳۲ کشتی لیبیایی، ۲۶ کشتی قبرسی، ۱۸ کشتی پانامایی و ۱۳ کشتی یونانی.

همچنین تا کنون ۹ کشتی نروژی، ۶ کشتی انگلیسی، ۵ کشتی دانمارکی، ۴ کشتی آمریکایی، یک کشتی فرانسوی، یک کشتی آلمانی، یک کشتی ایتالیایی و یک کشتی استرالیایی هدف حملات نیروهای ایران و عراق قرار گرفته‌اند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه از لندن، طبق گزارش منتشر شده از سوی بیمه‌لویدرز، از آغاز جنگ ایران و عراق در شهریور سال ۱۳۵۹، بیش از پانصد و چهل و شش کشتی غیرنظامی در آبهای خلیج فارس هدف حمله قرار گرفتند و در جریان آن عده کثیری از خدمه کشتی‌ها که اکثر آن اتباع کشورهای آسیایی بوده‌اند، کشته شدند.

بنابه نوشته لویدرز، اولین حمله علیه نفتکش‌ها در ماه اردیبهشت سال ۶۳ با حمله هواپیماهای عراق به نفتکش پانامایی "لویسیس-یک" آغاز شد. در فاصله اسفند سال ۶۶ تا خرداد سال ۶۷ حمله به کشتی‌های تجاری در خلیج به اوج خود رسید و طی این مدت ۹۴ حمله علیه کشتی‌ها صورت گرفت. آخرین حمله ثبت شده از سوی بیمه لویدرز توسط قایق‌های تندرو پاسداران صورت گرفته و در جریان آن یک کشتی لیبیایی هدف قرار گرفت. در این گزارش به حمله قایق‌های جمهوری اسلامی به کشتی نروژی که در آستانه پذیرش قطعه‌نامه ۵۹۸ صورت گرفت اشاره‌ای نشده است.

موسوی به یونان می رود

به گزارش رادیو ایران قرار است میرحسین موسوی نخست وزیر، هفته اول مهرماه سال جاری به یونان سفر کند. معیری معاون موسوی، دو هفته پیش طی مصاحبه مطبوعاتی در آتن اعلام داشت که هدف سفر نخست وزیر به یونان، گفتگو پیرامون روابط تهران و آتن و فعالیت کمیسیون مشترک دو کشور است.

معیری معاون سیاسی نخست وزیر روز ۱۴ خرداد وارد یونان شد و با «کارلوس پاپولیاس» وزیر امور خارجه این کشور ملاقات کرد، در این دیدار، طرفین ضمن بررسی آخرین تحولات منطقه خلیج فارس و روابط یونان و ایران، زمان و برنامه سفر موسوی به این کشور را نیز تعیین کردند. دیدار موسوی از یونان، نخستین سفر یک مقام عالی رتبه جمهوری اسلامی به اروپا، از زمان برپایی رژیم اسلامی در ایران است. یونان در حال حاضر ریاست دوره ای جامعه اقتصادی اروپا برعهده دارد و جمهوری اسلامی نیز همانگونه که در نامه اخیر موسوی به صدراعظم آلمان ذکر شده است، انتظار دارد که بازار مشترک اروپا سیاست فعالتری در قبال ایران اتخاذ کند.

زلزله شدید در فارس و بوشهر

بنا به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی، روز پنجشنبه ۲۵ و جمعه ۲۶ مرداد زمین لرزه های شدیدی استانی فارس و بوشهر را تکان داد. در جریان زلزله استان فارس یک تن کشته و ده ها تن زخمی شدند. خسارت وارده بر روستاهای «دره گل»، «باغ چناران»، «گوان هلیا»، «گوان سفلی» و... از توابع شهرستان ممسنی بیش از سایر نقاط بوده است. زلزله در بوشهر در بعد از ظهر روز جمعه سه بار متوالی روی داد. شدت تکانها، ۶/۲ ریشتر بود. از تلفات و خسارات این منطقه گزارشی ارایه نشده است.

در جشنواره جهانی فیلم

از سری فیلم های تولیدی کاروان پرورش فکری کودکان و نوجوانان، امسال پنج فیلم در جشنواره جهانی شرکت می کنند. فیلم های «دنده»، «و نگاه» ساخته «امیر نادری» و «ابراهیم فروزش» در جشنواره «صوفیه» - بلغارستان - و فیلم «خانه دوست کجاست» به کارگردانی «عباس کیارستمی» در جشنواره «ونیز» - ایتالیا - به نمایش گذاشته می شوند. به فستیوال «جیفونی» در ایتالیا نیز فیلم «کلید» ارسال می شود.

در فستیوال جهانی فیلم «ونیز» همراه نمایش فیلم های شرکت کننده از کشورهای مختلف فیلم های «پازولینی» کارگردان فقید سینمای ایتالیا مرور خواهد شد.

تاکنون تلاش بهرام بیضایی برای تهیه زیر نویس فیلم «شاید وقتی دیگر» جهت ارسال به جشنواره های جهانی به همت هدم همکاری مسئولان فرهنگی جمهوری اسلامی به نتیجه نرسیده است.

مشمولان نظام وظیفه در خارج از کشور تا ۱۸ دی ماه مهلت دارند

افرادی که پس از ۱۵ مهرماه و ۱۸ دی ماه خود را معرفی کنند، یک سال برخدا متشان افزوده شده و علاوه بر آن فاصله غیبت تا زمان معرفی اضافه خدمت خواهند داشت.

افرادی که پس از مهلت یاد شده توسط مأمورین دستگیر شوند علاوه بر مجازات فوق، یک سال بر دوره ضرورت آنان افزوده خواهد شد. درباره کسانی که پس از تاریخ یاد شده خود را معرفی نکنند، ضمن مجازات های برشمرده شده برای فرار اول ۶ ماه و فرار دوم یک سال و نیم برخدا مت ضرورت آنان اضافه می شود و برای فرار سوم دو سال اضافه خدمت و محرومیت از حقوق اجتماعی در نظر گرفته شده است. مجازات مشمولانی که برای چهارمین بار دست به فرار زده باشند، اعدام است.

بنابه تصمیم ستاد فرماندهی کل قوا، چنان که افرادی پس از گرفتن دفترچه خدمت در تاریخ مقرر خود را معرفی نکنند، فراری محسوب می شوند.

دیدار فرستاده جمهوری اسلامی از آلمان فدرال

مقامات جمهوری اسلامی ارسال کرده بود، در این نامه «کول» تاکید کرده بود که هدم آزادی کوردوز از اسارت «حزب الله» پیر و جمهوری اسلامی در لبنان، می تواند روابط آینده تهران و بین راتحت تأثیر قرار دهد.

سفر لاریجانی به فرانکفورت و پاسخ موسوی به صدراعظم آلمان فدرال دو روز بعد از دیدار غیر مترقبه ولایتی از لیبی و سوریه صورت گرفت. ولایتی روز یکشنبه با شیخ صبحی طفیلی یکی از رهبران با نفوذ حزب الله لبنان در مورد ۱۸ گروهان کشورهای غربی به گفتگو پرداخت و بلافاصله نتیجه مذاکرات خود را به تهران گزارش کرد. در پی آن موسوی، لاریجانی را به آلمان فدرال فرستاد و لاریجانی در پایان دیدار با گنشر اعلام داشت که نسبت به رهایی کوردوز بسیار خوشبین است.

با آن که به نیروی مقاومت و مبارزه صلح طلبانه مردم صدای توپ ها در جبهه خاموش شده اند اما هنوز هم سیاست بگیر و ببند جوانان و مشمولان غایب از جبهه های جنگ به شدت ادامه دارد. جمهوری اسلامی برای حفظ موقعیت خود در تحولات جاری، قوانین مربوط به مجازات «فراریان» را سنگین تر کرده است. هفته گذشته معاونت نیروی انسانی ستاد فرماندهی کل قوا با انتشار اطلاعیه ای قانون مجازات مشمولان غایب و فراریان را که در مهلت مقرر در این اطلاعیه خود را به حوزه های نظام وظیفه عمومی معرفی نکنند، اعلام کرد.

به موجب اطلاعیه ستاد فرماندهی کل قوا، مشمولان خدمت وظیفه غایب و فراریان دوران جنگ چنان که تا ۱۵ مهرماه سال جاری و فاینان فراری که در خارج از کشور به سر می برند اگر تا تاریخ ۱۸ دی ماه امسال خود را به حوزه های نظام وظیفه معرفی نکنند، قانون مجازات درباره آنان اعمال خواهد شد.

محمد جواد لاریجانی، معاون وزیر امور خارجه در امور اروپا و آمریکا، روز دوشنبه هفته گذشته به منظور ارسال نامه نخست وزیر به صدراعظم آلمان فدرال وارد فرانکفورت شد. لاریجانی در فرانکفورت با «هانس دیتریش گنشر» وزیر امور خارجه آلمان دیدار کرد و با وی در زمینه گسترش روابط دو جانبه، مسایل بین المللی، اوضاع منطقه و اجرای قطعنامه ۵۹۸ و آزادی گروهانهای کشورهای غربی از اسارت «حزب الله» در لبنان به گفتگو پرداخت. لاریجانی پیام نخست وزیر برای صدراعظم آلمان فدرال را به دلیل سفر هلموت کول به خارج از آلمان به گنشر تحویل داد. «شمولین» سخنگوی دولت بن علی رفتم درخواست خبرنگاران حاضر نشد متن نامه موسوی را فاش کند اما گفته می شود که پیام موسوی پاسخی است به نامه ای که چندی پیش هلموت کول برای

ساعاتی به دور از دغدغه معاش و صف بروی چمن های یک پارک

تابلوها سخن می گویند

شده است. هر کس چمت فلش را تعقیب کند به تابلوی بزرگ دیگری که عکس چاق و چله‌ای از هاشمی رفسنجانی روی آن نصب شده است برخورد می‌کند و برایش آشکار می‌شود که پس از انقلاب چه کسانی پروار شده‌اند.

به هنگام هزیمت از تهران به کرمان، نرسیده به شهر رفسنجان دو تابلو نصب شده است که نظر هر تازه‌وارد را به‌خود جلب می‌کند. روی تابلوی اول نوشته شده است: "دامپروری و پرواربندی انقلاب" و فلشی در زیر آن کشیده

یادگاری

خاک محل انفجار و ابزار اندازه‌گیری تشعشع و چند شیئی دیگر را از اتحاد شوروی خارج کنند، فافلگیر شدند. در مقابل اعتراضات، سخنگوی کاخ سفید به خبرنگاران گفت این سه نفر قصد داشتند اشیاء نامبرده را به‌هنوان یادگاری با خود ببرند و قصد جاسوسی اضدادر میان نبوده است!

طبق توافق اتحاد شوروی و آمریکا، ناظرانی از هر یک از دو کشور با حضور در محل، آزمایش‌های هسته‌ای طرف مقابل را کنترل می‌کنند. طبق همین توافق، این ناظران اجازه برداشتن اشیاء و انتقال آنها به کشور خود را ندارند. اما سه ناظر آمریکایی در اتحاد شوروی در حالی که می‌خواستند مقداری از

آخر بازی

عاشقان

سرشکسته گذشتند،

شرمسار ترانه‌های بی‌هنگام خویش.

و کوچه‌ها

بی‌زمزمه ماند و صدای پا.

سربازان

شکسته گذشتند،

خسته

بر اسبان تشریح،

و لته‌های بی‌رنگ غروری

نگونسار

بر نیزه‌های‌شان.

تو را چه سود

فخر به فلک بر

فروختن

هنگامی که

هر غبار راه نفرین شده نفرینت می‌کند؟

تو را چه سود از باغ و درخت

که با یاس‌ها

به‌داس سخن گفته‌ای.

آنجا که قدم بر نهاده باشی

گیاه

از رُستن تن می‌زند

چرا که تو

تقوای خاک و آب را

هرگز

باور نداشتی.

فغان! که سرگذشت ما

سرود بی‌اعتقاد سربازان تو بود

که از فتح قلعه روسیان

باز می‌آمدند.

باش تا نفرین شب از تو چه سازد،

که مادران سیاهپوش

— داغداران زیباترین فرزندان آفتاب و باد —

هنوز از سجاده‌ها

سر بر نگرفته‌اند!

۵۷.۱.۲۶

از مجموعه شعر ترانه‌های کوچک قربت

آیا جنایت‌های جنگ طلبان ورنج‌های محرومان فراموش خواهد شد؟

گزارشی از زور آباد کرج

دودی عظیم همراه با گرد و خاک زورآباد را در خود گرفته است. تا دور دست‌ها صدای ضجه و ناله بلند است. همه‌جا فریبی بر شهر سایه انداخته‌است. با هجله به سمت زورآباد از خانه بیرون می‌روم. پیرمرد رهگذری که به تندی به سوی محل گام برمی‌دارد یک ریز بدو بیراه می‌گوید، به صدام... خمینی. "بر پدرتان لعنت مادر... ها. جنگ را تمام نمی‌کنید و مردم را اسیر کرده‌اید. آخر این چه زندگی‌ست که برای مردم درست کرده‌اید." بی هیچ مقدمه‌ای هر دوگرم در دل هستیم. پیرمرد و من. تمام خیابان محلو از جمعیتی است که به زور آباد، محل بمباران می‌روند و یاب‌هکس، نگران و مضطرب بسوی سرپناهشان در آن سوی شهر روانند. هر چه به زورآباد نزدیکتر می‌شوم، جمعیت انبوه‌تر می‌شود. هر کس از در خانه بیرون می‌آید به موج جمعیتی که راهی زورآباد است، می‌پیوندد. به پشت که می‌نگرم به قطاری می‌مانیم که آن سرش از تیر راس نگاه ناپیداست. اولین آمبولانس از راه می‌رسد. محلو از زخمی‌ها، آمبولانس به قدری از مجروحین انباشته که درهای آن بسته نشده است. عده‌ای از جوانان پیشاپیش آمبولانس می‌دوند و گذری در دل جمعیت باز می‌کنند و آمبولانس به آرامی در میان سیل جمعیت پیش می‌رود. در عقب آمبولانس، دخترکی با موهای ژولیده و سراپا خاک‌آلودنشسته‌است. چهره‌اش یکپارچه خونین است و با چشمانی هراسناک و مبهوت به مردم خیره شده است. در کنار دخترک، پای خونین مجروحی بیرون زده و در هر تکانی، به تن او می‌خورد. مردم با حیرت و ناباوری انبوه پیکرهای خونین داخل آمبولانس را نگاه می‌کنند. بغضی کور، گلویم را می‌فشارد و قطرات اشک در چشمانم حلقه می‌بندند. زنی با چادری با گل‌های ریز مینا، خود را به سرعت به آمبولانس می‌رساند و

شعله‌های آتش جنگ رو به خاموشی‌ست و می‌رود که به نیروی مبارزه مردم، برای همیشه به خاکستر نشینند. جنگی که طی هشت سال عمر شوم و نکبت بار خود، هستی‌مان را نابود ساخت و ما را خانه به خانه، کوچه به کوچه و شهر به شهر در هزای مزیزان از دست رفته‌مان دافدار کرد. به دشتی لاله‌ای نماند که داغ دل نبیند. زخمی برداشتیم التیام‌ناپذیر، جراحاتی که تا مقرر استخوان‌مان ریخته دواند و درد آن در شریان وجودمان سرریز شد. دردی به وسعت جغرافیای تاریخ، سینه به سینه و نسل به نسل نقل خواهیم کرد. از شعله‌های ناشکفته پرپر شده‌مان و از خزر و سپیدرود و کاروان و جبهه‌شیر فرقه به خون، کینه‌ای که از جنگ به دل داریم را ره توشه راهمان خواهیم کرد و مروارید صلح را در تلاطم تاریخ بارور خواهیم ساخت.

جنگ پایان می‌یابد اما رنج‌ها دوام دارد. رنج‌های جنایت‌ها را بازتاب می‌دهد. جنایات خمینی و صدام و هیچ رنج و جنایتی نباید نا گفته بماند. تا جنایتکاران بر سرکارند باید رنج‌ها را بازگفت و مسبین را بازهفتاساند. حمله هواپیماهای عراقی به زورآباد کرج در فروردین ماه سال جاری صحنه‌ای از تبهکاری‌های خمینی و صدام است. گزارش آن را با هم می‌خوانیم:

ساعت یک ربع به ده است. پنجشنبه هجدهم فروردین ماه، شمر از خطر حملات ناگهانی هواپیماها در اضطراب است. به یک باره صدایی رعدآسا بر فراز شهر می‌غرد و شیشه‌های خانه را می‌لرزاند. مادر و وسط حیات که سراپا بود، همانجا می‌نشیند و ضجه می‌کند. فرش هواپیما و صدای پی‌آن، دل‌هایمان را به هول می‌اندازد. هولی قریب. کجا رازدند؟ به پشت بام می‌روم و به اطراف نظر می‌اندازم. ستون

زخمی‌ها را یک به یک به دقت نگاه می‌کند و بعد راه پیش می‌گیرد. انگار که گمشده‌اش در آن آمبولانس نبود. با آمبولانس بعدی صدمتر فاصله است و بعد از آن، وانت بارها هستند که لبریز از مجروحین در پی می‌آیند.

دم به دم جمعیت انبوه‌تر می‌شود. کمیته‌چی‌ها و پاسداران هم از راه می‌رسند. ماشین‌های کمیته یک‌ریز بوق می‌زنند و از جمعیت می‌خواهند که بپراکندند. کمیته‌چی‌ها و بسیجی‌ها و کمیته‌چی‌ها همچنان مشغول طناب‌کشی اطراف محل بمباران هستند و می‌خواهند به وسیله طناب از پیش‌روی مردم جلوگیری کنند. به تهدید و ارهاب و به هر وسیله‌ای که فکرشان برسد، دست می‌برند.

هر از چند دقیقه‌ای از میان جمعیتی که داخل آوارها مشغول کمک به مجروحین هستند، صدای صلواتی بلند می‌شود. به صلوات‌ها، مردم یک صدا پاسخ می‌دهند. هر صلوات حکایت از آن دارد که جسدی یا مجروحی را زیر آوار یافته‌اند. مردم با دست خالی و با تکه‌های چوب و سنگ مشغول خاک‌برداری هستند و اجساد را که اکثراً خردسالان و زنان هستند از زیر خاک بیرون می‌کشند. از کوچکی خانه‌ها و فشرده‌گی آنها به هم، پیداست که بیش از ۱۵ خانه ویران شده و منازل اطراف آنها نیز فرو ریخته و ترک خورده‌اند. مردم با دست خالی فقط به مجروحین و اجساد دست می‌یابند که در سطح بالایی آوار مدفون شده‌اند.

مادر منطقه‌ای به کوچکی ۶ مترمربع جسد ۳ کودک را بیرون آوردیم. کودکان ۳ تا ۵ ساله. یکی از همسایه‌ها با دیدن اجساد کودکان گفت اینها بچه‌های خانه بالایی هستند که به اینجا پرت شده‌اند، ساکنان این خانه خودشان خانواده پرجمعیتی هستند که حداقل هفت، هشت نفری از آنان در همین جاذیر خاک مانده‌اند. کمی پائین‌تر از ما، دسته دیگری مشغول خاک‌برداری هستند. در میان خاک‌ها خرد ریزه‌های شکسته ظروف، نمک‌دان، ادویه‌دان پخش شده‌اند از کنار آنها جسد زنی را بیرون می‌کشند. پیکرش تکه و پاره شده و سرش از تنش جداست. قطعات پیکرش را در پتویی می‌گذارند و می‌گردند شاید بتوانند باقی‌مانده قطعات پیکرش را بیابند. اندکی بعد فقط

پوست سرش را می‌یابند با موهای سوخته و خونین و با خاک آفشته شده، و بعد دستش را نیز از خاک بیرون می‌کشند. انگشتانش گشوده بود. انگار هم اکنون آن راز نوازش سر فرزندانش برداشته بود. هنوز از ویرانه‌های به جا مانده همچنان دود به آسمان برمی‌خیزد و کمی که زمین کنده می‌شود، دیگر از شدت گرمای می‌شود دست به خاک برد. مردم سعی می‌کنند با حلب پاره یا چوب یا کاسه شکسته زمین را بکنند. ماموران تری برای جلوگیری از اعتراض و خشم مردم به آنجا آمده‌اند و جز پراکندن مردم وظیفه‌ای ندارند. آتش‌نشانی وقتی می‌رسد که همه چیز در شعله‌های آتش خاکستر شده است. شهر دیگر خبر شده است. مردان محل، در کارخانه و سرکار شنیده‌اند که سرپناهشان بمباران شده است. دست از کار کشیده به زورآباد برگشته‌اند. هر یک از آنان که می‌رسد سراسیمه و بغض گرفته در گوشه‌ای از محل مشغول به کار می‌شود. پدر همان خانواده پرجمعیت ۸-۷ نفری آمده است. پیرمردی است سالخورده. در کارخانه مشغول کار بوده و یکی از همسایگانش خبرش کرده است. بر بالای ویرانه خانه‌اش چمباته می‌زند و حق‌گریه می‌کند. آشنایان زیر بغلش را می‌گیرند و دلداریش می‌دهند... فریو بلندگوهای ماشین کمیته ادامه دارد. همچنان از مردم می‌خواهند که محل را ترک کنند و به خانه‌های خود بازگردند. کسی اهتتایی به آنان ندارد. ساعتهای بعد دستگاه صداپا را برای جستجوی زنده‌ها به کار می‌اندازند. هنگام آرام باشد. با همین بهانه دستگاه صداپا، کمیته‌چی‌ها مردم را تا حدودی پراکنده می‌کنند و خودشان مشغول به کار می‌شوند. با علامتی که دستگاه نشان می‌دهد بیل مکانیکی ولودر خاکبرداری می‌کند. آنان که مرده‌اند هیچ‌ولی اگر کسی زیر آوار زخمی باشد هر آن احتمال دارد تیغه لودر به وی بخورد و بمیرد. با چشمان خودم دیدم که با برخورد بیل، کاسه سر یک زخمی زیر آوار خرد شد.

یک هفته بعد شمار کشته‌های زورآباد دهن به دهن نقل می‌شد. می‌گفتند به فاصله پنج روز ۲۶۰ نفر را دفن کرده‌اند و هنوز به سادی راز زیر آوار بیرون نیاورده‌اند.

جمهوری اسلامی برای بقاء و انحصارات امپریالیستی در پی سود به تاراج ثروت‌های ملی ایران می‌اندیشند

به ترتیب ۱۵۰ و ۵۰ میلیارد دلار می‌باشد. سفارشات جمهوری اسلامی به انحصارات امپریالیستی، عموماً شامل خدمات و لوازم مورد نیاز برای بازسازی تأسیسات صدور نفت و از جمله ترمینال نفتی خارک، تأسیسات پتروشیمی و نیروگاه‌های شود.

صادرات بیشتر

به‌نوع یکی از امکانات، رژیم جمهوری اسلامی برای دریافت ارز بیشتر، سیاست گسترش صادرات را دنبال می‌کند. جمهوری اسلامی می‌کوشد تا با صادرات کالاهای غیرنفتی بتواند بر درآمد ارزی خود بیافزاید. در جلسه هفته گذشته هیأت وزیران تصمیم گرفته شد که برای گسترش میزان کالاهای صادراتی، سیاست تشویق صادرات زمان جنگ‌گماکان بکار گرفته شود. کمیسیون تشویق صادرات مرکب از نمایندگان نخست‌وزیر، وزارت بازرگانی، وزارت امور اقتصادی و دارایی و مرکز توسعه و صادرات، در جلسه هفته گذشته خود اعلام کرد، سیستم بانکی ارز حاصل از صادرات صادرکنندگان را با همان شرایط قبلی و با پرداخت همان جوایز تشویقی گذشته خریداری خواهد کرد. براساس این تصمیم صادرکنندگان در صورت فروش واریزنامه‌های صادراتی خود به سیستم بانکی، علاوه بر دریافت نرخ رسمی ارز خود، در مقابل هر دلار صادرات، ۳۵۰ ریال دیگر نیز به صورت جایزه صادرات دریافت خواهند کرد. سیاست تشویق صادرات، در اقتصاد بحران زده و در شرایطی که کمبود فاحش کالا در بازارهای داخلی حاکم است، تنها به معنای صدور کالاهای مورد نیاز مردم به خارج است.

بدیهی است که صادرات چند صد میلیون دلاری کالاهای غیرنفتی، هرگز قادر نخواهد شد به نیاز ارزی کلان رژیم پاسخ گوید. در واقعیت امر بازاریابی نفت و سیاست تشویق صادرات کالاهای غیرنفتی، تنها بخشی از ارز مورد نیاز رژیم را تأمین خواهد کرد. در چنین شرایطی است که انحصارات فرامیلیتی برای تحصیل

کاظم پور اردبیلی معاون امور بین‌المللی وزارت نفت، در مصاحبه‌ای با "تهران تایمز" در زمینه بازاریابی نفت، صریحاً اعلام کرد: "ایران آماده امضا موافقتنامه با شرکت‌های نفتی آمریکایی است." معاون امور بین‌المللی وزارت نفت در همان مصاحبه، به شیوه‌های آشتی جویانه از دولت فرانسه انتقاد کرد و خواستار آن شد که دولت فرانسه منوهِیت واردات نفت از ایران را لغو کند. وی ضمن تأکید بر روابط دوستانه جمهوری اسلامی با فرانسه، اظهار داشت: "انتظار داریم فرانسه با برداشتن منوهِیت واردات نفت از ایران، آمادگی خود را متقابل نشان دهد."

معاون امور وزارت نفت همچنین از ژاپن درخواست کرد که بر واردات نفت خود از ایران بیافزاید. شرکت‌های ژاپنی که تا پیش از این بالغ بر ۳۱۲ هزار بشکه نفت در روز از ایران خریداری می‌کردند، میزان واردات نفت خود را از ایران به ۲۰۰ هزار بشکه در روز کاهش داده‌اند.

رژیم در کنار بازاریابی نفت خود، می‌کوشد تا سهمیه صادرات نفت خود در اوپک را نیز افزایش دهد. رژیم می‌خواهد با محکوم کردن عربستان سعودی، امارات متحده عربی و کویت در ارتباط با تولید اضافه نفت، خود را در تولید بیشتر محق جلوه دهد. گرچه اعلام خبر آتش‌بس باعث افزایش بهای نفت در بازارهای جهان گردید، اما کارشناسان امور اقتصادی بر این اعتقاد هستند که در صورت تولید بیشتر نفت از سوی عراق و جمهوری اسلامی، بهای نفت باز هم کاهش خواهد یافت.

آنچه قابل تأکید است، این است که نه جمهوری اسلامی و نه عراق، هیچکدام قادر نخواهند بود تنها با اتکا به ارز ناشی از صدور نفت، مسئله ترمیم و بازسازی کشورشان را دنبال کنند. خبرگزاری آلمان فدرال به نقل از نشریه "بررسی اقتصادی خاور میانه"، اعلام کرده است، که تنها تا این لحظه حجم سفارشات اقتصادی عراق و جمهوری اسلامی

کشور تنها به بازسازی مراکز صنعتی محدود نمی‌شود و هر دو کشور برای تأمین وجوه و هزینه‌های این امر چشم به وام‌های خارجی دوخته‌اند. عراق رسماً به بدی‌ها خارجی چند ده میلیارد دلاری خود اعتراف می‌کند و رژیم جمهوری اسلامی نیز وام‌های خارجی خود را در قالب پدیده "یوزانس" - اعتبارات خارجی با پرداخت دراز مدت - در ستون بودجه‌ارزی می‌گنجانند.

بازاریابی نفت

جمهوری اسلامی برای تأمین واردات هنگفت کشور که برای کاهش نارضایتی‌ها در صد افزایش آن نیز هست - و برای تأمین بخشی از هزینه بازسازی مناطق آسیب دیده، نیازمند صدور بیشتر نفت است. بر طبق گزارش رسمی دولتی، جمهوری اسلامی در شرایط فعلی ۱٫۵ میلیون بشکه نفت در روز صادر کرده است همچنین روزانه ۳۰۰،۰۰۰ بشکه نفت نیز تحت عنوان صادرات ویژه وزارت نفت، صادر می‌شود. بدین ترتیب صادرات نفت ایران در لحظه حاضر بالغ بر ۱٫۸ میلیون بشکه می‌باشد. اخبار و شواهد دال بر آنند که درآمد ارزی ۹ میلیارد دلاری پیش‌بینی شده در بودجه سال ۶۷ در ارتباط با صدور نفت خام، اگر تحقق نیز بیابد، باز هم قادر نخواهد بود، مشکل ارزی رژیم را که تنها در سال ۶۲ بالغ بر ۲۲ میلیارد دلار واردات داشته است، پاسخ بگوید.

جمهوری اسلامی برای ازدیاد درآمد ارزی خود در تلاش است تا با تحصیل مشتریان بیشتر برای نفت خود، بر صادرات نفت بیفزاید. بازاریابی نفت که رسماً در مطبوعات دولتی رژیم بازتاب می‌یابد، به‌وزارت بازرگانی ترمینال نفتی خارک، در دستور کار قرار گرفته است. پیش‌بینی می‌شود که انحصارات آلمان فدرال در بازسازی تأسیسات نفتی و از جمله ترمینال نفتی خارک مشارکت کنند. آقازاده وزیر نفت جمهوری اسلامی روز ۳۰ مرداد اعلام کرد که بازسازی و نوسازی صنایع نفتی در اولویت کامل قرار دارد.

از مدت‌ها قبل از پذیرش قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد از سوی رژیم خمینی، نقشه‌ها و امکانات متعددی توسط انحصارات بین‌المللی و شرکت‌های فرامیلیتی برای تصاحب "سودهای سرشار دوران صلح" تحت بررسی بود. اعلام تاریخ آتش بس از سوی دبیر کل سازمان ملل برخی از این طرح‌ها را به زبان "قراردادهای اقتصادی" و محاسبات آماری مربوط به بازرگانی خارجی با دو کشور ایران و عراق، مادیت بخشید. آنان که تا دیروز از جنگ خونین بهره‌ها می‌گرفتند و با فروش جنگ‌افزار و "شبه جنگ افزار" سودهای نجومی تحصیل می‌کردند، اینک در تلاشند تا از مزایای دوران صلح و بازسازی اقتصادی بهره گیرند. تنها نگاهی گذرا به اخبار و گزارش‌های رسانه‌های داخلی و بین‌المللی به وضوح حاکی از آن است که انحصارات جهان‌خوار، تا چه حد در انتظار "کسب ثمرات"، از خود آمادگی نشان می‌دهند. به گوشه‌هایی از مندرجات مطبوعات داخلی و جهانی در این خصوص بپردازیم.

میزان دقیق خسارات اقتصادی وارد آمده به دو کشور ایران و عراق، هنوز روشن نیست. کارشناسان بین‌المللی و مطبوعات اقتصادی جهان تا کنون آمار و ارقام مختلفی را ارائه کرده‌اند. به‌نوع نمونه روزنامه "ایندی پندت" چاپ انگلیسی در مقاله‌ای به نوشته "آلن کورج"، هزینه ترمیم خسارات وارده به عراق را بالغ بر ۲۵۰ میلیارد دلار و هزینه ترمیم خسارات وارده به ایران را بالغ بر ۵۰۰ میلیارد دلار تخمین زده است. در بین خسارات وارده، مسئله خسارات وارده به بخش صنعت از خصوصیت ویژه‌ای برخوردار است. چرا که ترمیم ویرانی‌های بخش صنعت و از جمله تأسیسات نفتی، برای هر دو کشور - و به‌ویژه ایران - از اولویت محض برخوردار بوده و از جانب دیگر، ترمیم و بازسازی صنایع آسیب دیده، بیش از هر بخش دیگر به‌ارزو کمک‌های تکنیکی وابسته است. باید افزود که بازسازی اقتصادی

گزارشی از مشاع‌های منطقه حیرت

در ادامه درج گزارشهایی از وضعیت تولید و توزیع در هر صدهای مختلف و در جای جای کشورمان، در این شماره گزارشی از مشاع‌های (زمین‌های تحت کشت جمعی) منطقه حیرت را برگزیده‌ایم. قابل تاکید است که جنبه‌هایی از مواردی که در اینگونه گزارش‌ها ذکر می‌شود قابل تعمیم نبوده و پدیده‌ای با شعاع منطقه‌ای را شامل می‌شود.

حیرت منطقه‌ای است واقع در جنوب شرقی ایران که در بخش‌های گرمسیری آن مانند هنرآباد و حومه زمین‌های موات (زمین‌های بلااستفاده) به فراوانی دیده می‌شوند. پس از سرنگونی رژیم پهلوی بخش قابل توجهی از این زمین‌ها توسط دفتر طرح گسترش وابسته به استانداری استان کرمان و هیات هفت نفره به افراد بی زمین که اغلب مردمانی زحمتکش بودند واگذار شد. این افراد یا کارگرانی بودند که سابقاً برای کار به کشورهای حوزه خلیج فارس می‌رفتند یا دامداران خرده‌پایی بودند که دامداری را رها کرده بودند و یا کشاورزان کم زمین و بی زمین بخش‌های سردسیری این شهرستان را شامل می‌شدند. که در صورت وجود کار در موطن اصلی خود به کارهای فصلی مشغول بودند. اغلب زمین‌های واگذار شده در کنار زمین‌های دایر و

بایری قرار داشتند که همدا نامرغوب و درجه ۳ بودند. دولت به این گروه‌های کشاورزی جدید (مشاع‌کاران) وام‌هایی در حد تهیه موتور پمپ و تراکتور می‌داد. این زمین‌ها آنطور که ویژگی آب و هوایی منطقه ایجاب می‌کند برای کشت جالیز و درخت مرکبات مناسب بودند... از آنجا که کشت جالیز همدا پرمزینه است و دولت هم هیچگونه نظارت مادی یا آموزشی بر مشاع‌ها نداشت، در نتیجه مشاع‌کاران جهت هزینه کشت جالیز به باربارکن‌ها متوسل شدند. (باربارکن‌ها نمایندگان میدان داران بزرگ و... هستند که تمام هزینه‌های کشت اهم از بذر، کود، سم، نایلون و هزینه کارگر را طبق ضوابط خود در اختیار کشاورز قرار می‌دهند و در عوض محصول کشاورز را نیز به میل خود در میدان باری که خود به آن وابسته‌اند می‌فروشند. آنها پس از فروش هزینه‌های مصرف کرده خود را از درآمد حاصله کم می‌کنند و آنگاه ۱۵٪ از بقیه درآمد را بعنوان حق العمل به خود اختصاص می‌دهند. در صورتیکه مشاع‌کاران در آن سال ضرر می‌کردند و مقدار کل فروش آنها از میزان بدهی به باربارکن‌ها کمتر می‌شد، باربارکن قرارداد با او را برای یکسال دیگر تجدید می‌کرد و مشاع‌کار مجبور به تجدید قرارداد بود....

حضور باربارکن‌ها در مشاع از یک طرف و فشار بانک برای پرداخت اقساط بانک موجب ورشکستگی کامل مشاع‌کاران گردید. اغلب مشاع‌کاران اولیه جهت یافتن کار به کشورهای حوزه خلیج فارس رفتند و برخی‌شان نیز به کار قاچاق مواد مخدر که در این منطقه رواج وسیعی دارد پرداختند. سایر مشاع‌کاران نیز بتدریج عضویت خود در مشاع را به افراد جدید واگذار کردند. بدین ترتیب که عضو جدید با توافق عضو قدیم به عضویت انتخاب می‌شد. هیات هفت نفره ضمن اطلاع از این تغییر و تحولات و جایگزینی از روند جاری استقبال می‌کرد. چرا که اقساط بدهی این مشاع‌ها باید پرداخت می‌شد. و مهم نبود که بوسیله چه کسی و چگونه. تعدادی از مشاع‌هایی که کلیه افراد آن به دلایل مختلف متواری و یا روانه زندان‌ها شده بودند نیز به افراد جدیدی واگذار گردید. صاحبان جدید مشاع‌ها را اغلب عناصر وابسته به رژیم تشکیل می‌دهند. بطوریکه در حال حاضر تعدادی از سردمداران محلی رژیم، کارمندان جهاد، پاسداران، وابستگان به امام جمعه، کارمندان فرمانداری‌ها و... صاحب زمین شده‌اند. ملاکین جدید که به رژیم وابستگی‌هایی دارند، دارای امکانات فراوانی جهت تهیه وسایل کشت، بذر

و کود (که در منطقه کمیاب است) می‌باشند. بخش دیگری از اعضای جدید مشاع‌ها از بین کسبه، کارمندان، مالکین و خرده مالکین مناطق دیگرند که وسیع مالی آنها از اعضای اولیه مشاع‌ها بیشتر است. آنها فرزندان و یا بستگان خود را به عضویت مشاع در آورده‌اند.

در کنار واگذاری‌های رسمی که هیات هفت نفره، بانک و غیره از آن مطلع‌اند، نوعی خرید و فروش سهمیه در مشاع، از طریق سند خصوصی بنام "سند تو قرائی" نیز رواج دارد..

اغلب موتور پمپ‌هایی که در اوایل تشکیل مشاع‌ها به کار افتاده بودند، خاموش نشده و کماکان کار می‌کنند. اما از مشاع‌کاران زحمتکش اولیه کمتر خبری است. بدتر می‌توان مشاعی یافت که ترکیب اعضای آن کماکان از همان افراد سابق تشکیل شده باشد. از آنجا که اعضای جدید مشاع‌ها از وضع مالی نسبتاً خوبی برخوردارند و همچنین ممنوعیت کشت درخت بویژه مرکبات نیز برداشته شده، اقدام به کشت درخت مرکبات که تا چند سال اول هزینه بر است، کرده‌اند. تا جاییکه اکنون از دوراهی هنرآباد به کهنوج تا پل بهادرآباد دو طرف جاده اسفالت‌پوش از درختان مرکبات ۱ تا ۳ ساله است. صاحبان این باغ‌های مرکبات مرکسی هستند به جز افراد زحمتکش و مشاع‌کاران اولیه. مشاع: زمینی که مورد استفاده جمعی است. زمینی که بصورت تعاونی کشت می‌شود.

می‌طلبد.

جنگ خونین ایران و عراق، به لحاظ مالی، جنگی فوق العاده گران بود. بازسازی ویرانی‌های این جنگ فوق العاده گران است. رژیم اسلامی به بقای خود می‌اندیشد و انحصارات امپریالیستی به سود خود. این چنین است که همدلی و سودرسانی متقابل هر چه بیشتر حاصل می‌شود. جنگ باعث کشته و زخمی شدن میلیونی مردم شد و چون ازدهایی سیری ناپذیر صدها میلیارد دلار را بکام کشید، اینک برای "لحظه صفر"، لحظه بازگشت به شرایط پیش از جنگ، شرایط پیش از جنگ منهای ضایعات انسانی و اجتماعی نیاز به صدها میلیارد دلار دیگر دارد. این چنین ثروتمانی ملی تاراج می‌شود.

سودهای هنگفت برنامه ریزی میکنند.

مجموع انحصارات امپریالیستی

یونایتد پرس به نقل از توکیو گزارش داد که دولت ژاپن از "صمیم قلب" خواستار اعطای وام به دو کشور ایران و عراق است. تنها ظرف دو هفته گذشته هیاتهای اقتصادی متعددی از سوی کشورهای امپریالیستی به دو کشور ایران و عراق، مسافرت کرده‌اند، بنا به اخبار روزنامه‌های دولتی تنها در همین فاصله زمانی قراردادهای متعدد اقتصادی با آلمان فدرال، استرالیا، ویتالیا بسته شده است. "روناتو روجرو" سرپرست هیات اقتصادی ایتالیایی در هنگام ترک تهران اعلام کرد: "دورنمای

همکاریهای اقتصادی دو کشور بسیار روشن است." خبرگزاری انحصارآلمانی زمینس اعلام کرده است که ما برای بازسازی مناطق آسیب دیده "کاملاً آماده‌ایم." زمینس برای تحصیل سود کلان مشارکت در امر "بازسازی"، در هر صدهای تکنیک انرژی، صنایع مخابرات و امور پزشکی برنامه ریزی کرده است. کنسرن آلمانی فیلیپ هولزمان نیز همچون زمینس برای مشارکت در بازسازی، نقشه‌های عظیمی در سرپروراندن است. بنا به گزارش خبرگزاری آلمان که در روزنامه "اخبار کیل" درج شده است، صدها شرکت آلمان فدرال، تنها در شهر هامبورگ برای "ورود" لحظه شماری می‌کنند. پروژه‌های ناتمام و عظیم،

نیروگاه اتمی بوشهر، نکا، و صنایع فولاد اهواز، در کنار صادرات کالاهای سنگین، توجه انحصارات آلمان فدرال را بخود جلب کرده‌اند. آلمان فدرال بنا به گزارش خبرگزاری رسمی این کشور، در صدد است میزان صادرات خود را به ایران مجدداً افزایش داده و سهم هرچه بیشتری در سود بازسازی و ترمیم اقتصادی ایران بدست آورد. صادرات آلمان فدرال به ایران که در سال ۱۹۸۵ بالغ بر ۴٫۸ میلیارد مارک بود در سال ۱۹۸۷ بعلا تنگناهای ارزی جمهوری اسلامی به ۲٫۸ میلیارد مارک کاهش یافته بود. بنا به گزارش‌های مندرج در مطبوعات آلمان فدرال، این کشور امروز حتی به صادرات سال ۱۹۸۵ نیز قانع نبوده و سهم بیشتری

دانشجویان در محوطه دانشگاه یون سئول روی زمین دراز کشیده‌اند و از این طریق به ممنوع شدن راهپیمایی به سوی مرزهای دو کره اعتراض می‌کنند.

المپیک سئول را سرکوب خواهد کرد. در ۹۵ درصد محلات و خیابانهای سئول برگزاری تظاهرات و گردهمایی ممنوع شده است.

تماس‌ها میان دو کره باید از کانالهای رسمی صورت پذیرد. روتانه‌وو رئیس جمهور کره جنوبی گفت دولت وی همه تلاشها برای اخلال در بازی‌های

حمله وحشیانه پلیس کره جنوبی به تظاهرات دانشجویان

در سرکوب تظاهرات دانشجویی شرکت داشتند.

این دومین بار بود که تلاش دانشجویان کره جنوبی برای راهپیمایی به سمت مرز با یورش وحشیانه پلیس مواجه شد. در ماه ژوئن نیز راهپیمایی مشابهی توسط پلیس سرکوب گردید. احزاب اپوزیسیون بورژوازی کره جنوبی نیز از دانشجویان خواسته بودند از راهپیمایی خود منصرف شوند. دولت سئول علت ممنوع کردن راهپیمایی دانشجویان را امکان بروز "آرامی‌های اجتماعی" در صورت ملاقات دانشجویان دو کره اعلام کرد. بهانه دیگر، این بود که همه

در روز دوشنبه ۱۵ اوت پلیس رژیم کره جنوبی با باتوم و گاز اشک‌آور به تظاهرات دانشجویان این کشور در حمایت از وحدت دو کره حمله‌ور شد و حداقل ۱۲۵۰ دانشجو را همراه با ضرب و شتم شدید بازداشت کرد. دانشجویان، با تجمع در محوطه دانشگاه یون سئول قصد داشتند به سمت مرز دو کره راهپیمایی کنند. در مرز، هزاران دانشجوی اهل کره شمالی منتظر دوستان خود از کره جنوبی بودند تا با آنها درباره احیای وحدت کره گفتگو کنند. رژیم کره جنوبی با حمله به دانشجویان، مانع از حرکت آنها به سمت مرز شد. در مجموع ۲۵ هزار تن از نترات پلیس

هشدار اتحاد شوروی به پاکستان

آتش‌بس نامید. وی گفت مخالفت اپوزیسیون با مذاکرات و پیشنهادهای دولت، ثمره کمک‌های میلیون دلاری خارجی است. نجیب‌الله همچنین اعلام کرد شمر کندوز که ضد انقلابیون برای چند روز تصرف کرده بودند، توسط ارتش افغانستان آزاد شده است.

گنادی گراسیموف سخنگوی وزارت خارجه شوروی در مسکو اعلام کرد اگر اپوزیسیون مسلح افغانستان سلاحهای خود را به زمین بگذارد، به نیروهای در حال خروج شوروی حمله نکند و برنامه مصالحه ملی را بپذیرد، ممکن است نیروهای شوروی تا پیش از ۱۵ فوریه ۱۹۸۹ نیز از افغانستان خارج شوند. این تاریخ، در قراردادهای ژنو بعنوان روز پایان خروج کامل نیروهای شوروی از افغانستان تعیین شده است.

گراسیموف گفت در استانهایی که نیروهای شوروی ترک کرده‌اند، دولت و ارتش افغانستان اوضاع را تحت کنترل خود دارند. وی افزود در صورت حمله مخالفان به نیروی ۵۰ هزار نفری شوروی در افغانستان، این حملات بی‌پاسخ نخواهد ماند.

در روز یکشنبه ۲۳ مرداد، رئیس ستاد ارتش افغانستان در یک کنفرانس مطبوعاتی اعلام کرد در ۲۵ استان از ۳۱ استان افغانستان دیگر حتی یک سرباز شوروی نیز مستقر نیست. وی افزود اوضاع در تعدادی از استانهایی که نیروهای شوروی از آن خارج شده‌اند، به ویژه استانهای هم مرز با پاکستان، متشنج است و در آنجا مبارزه سیاسی و نظامی دولت علیه مخالفان تشدید شده است. به گفته رئیس ستاد ارتش افغانستان، این امر به ویژه در مورد استانهای بدخشان، کناره، ننگرهار، پکتیا، قندهار و هلمند صادق است. رئیس ستاد ارتش افغانستان اظهار داشت در بسیاری از نقاط مخالفان مسلح با شکستهای سختی مواجه شده‌اند. نجیب‌الله رئیس جمهور افغانستان در یک مصاحبه مطبوعاتی باردیگر گفت پاکستان به دخالت در امور افغانستان ادامه می‌دهد. وی افزود در کندوز، تکه‌ار و کنارکه ضدانقلابیون بیشترین نیروهای خود را در آنجا مستقر کرده‌اند. سربازان پاکستانی نیز در عملیات آنها شرکت دارند. نجیب‌الله تنها شرط مذاکره با اپوزیسیون را اعلام

ضدانقلابیون افغانی مبنی بر تشکیل به اصطلاح "دولت موقت" اشاره می‌کند.

بیانیه می‌افزاید: "بر این اقدام مذموم طرف پاکستانی که مقایر با توافقی‌های ژنو است، باید این را نیز افزود که از بازگشت آوارگان افغانی به کشورشان جلوگیری به عمل می‌آید و در اجرای کنترل سازمان ملل ... اخلال می‌شود."

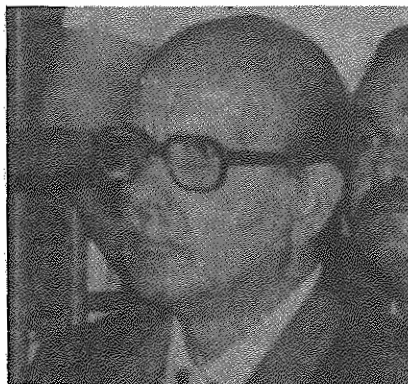
در بیانیه دولت شوروی سپس آمده است: "اگر پاکستان همچنان توافقی‌های ژنو را در رابطه با خروج نیروهای شوروی ببیند و مسئولیت‌های مشخص خود در رابطه با هدم مداخله در امور افغانستان را نادیده بگیرد، این امر می‌تواند هواقب نامساعدی برای حل بحران افغانستان داشته باشد. دولت شوروی با قاطعیت اعلام می‌کند که ادامه خرابکاری پاکستان علیه توافقی‌های ژنو در مورد افغانستان دیگر قابل تحمل نیست. اتحاد شوروی در این صورت این حق را برای خود محفوظ می‌داند که تدابیر لازم را اتخاذ کند."

بقیه از صفحه آخر

سیاسی و اقشار مختلف جامعه افغانستان نماینده دارند، تشکیل یک کابینه جدید که در آن مشخصات یک حکومت ائتلافی، بازتاب آشکاری دارد، ... انتصاب فعالین اپوزیسیون به سمت فرمانداران، ... چشم‌پوشی حزب دمکراتیک خلق افغانستان از انحصار قدرت و آمادگی سازش واقعی با همه نیروهای مخالف."

بیانیه سپس می‌افزاید پاکستان مسئولانه و پیگیر به اجرای توافقی‌ها اقدام نکرده است، بلکه برعکس، دخالت در امور افغانستان از پاکستان افزایش هم یافته است. ارسال وسیع اسلحه از پاکستان، از جمله سلاحهای سنگین، و گسیل داشتن گروههای مسلح و مستشاران خارجی ادامه دارد. کابل هدف حملات منظم موشکی قرار گرفته است که در جریان آن، انسانهای بی‌گناه - سالخورگان، زنان و کودکان - به قتل می‌رسند و خسارات سنگینی به محلات مسکونی وارد می‌آید. بیانیه شوروی همچنین به حمایت پاکستان از اقدام ائتلاف هفتگانه

نیهایت سارگین : حزب کمونیست باید قانونی شود

کرده‌اند. وی افزود پلیس همچنین به او آمپول‌هایی تزریق کرده است. سارگین اظهار داشت: "اما رئیس پلیس به ما گفت: باور کنید ما در مورد شما معتدل‌ترین شکنجه‌ها را به کار بردیم."

برای نخستین بار، در هفته گذشته ناظرینی از اتحاد شوروی نیز به جمع ناظران بین‌المللی محاکمه کوتلو و سارگین از دانه‌مارک، فرانسه، یونان و آلمان فدرال افزوده شدند.

چین خواهان تشکیل

دولت ائتلافی در کامبوج است

ژائوزیانگ دبیرکل حزب کمونیست چین در مصاحبه‌ای با خبرگزاری ژاپنی کیودو گفت رهبران چین و شوروی "مرگه‌ها شرایط آماده شود" دیدار خواهند کرد. وی افزود یک شرط اصلی بدین منظور، جانبداری اتحاد شوروی از خروج کامل نیروهای ویتنامی در کامبوج است. ژائوزیانگ تأیید کرد که میان چین و شوروی در سطح معاونان وزارت خارجه گفتگوهای در مورد مسئله کامبوج در جریان است.

دبیرکل حزب کمونیست چین اظهار داشت چین خواهان آن است که هیچ یک از چهار جریان سیاسی عمده کامبوج به تنهایی قدرت را در دست نداشته باشند، بلکه یک دولت ائتلافی تشکیل شود و ریاست آن را نوردوم سیهانوک رهبر پیشین کامبوج برعهده گیرد.

در همین حال خبرگزاری‌ها از قول مقامات چینی خبر دادند که چین کماکان قصد دارد به حمایت از "خمرهای سرخ" به سرکردگی پول پوت ادامه دهد.

از میان دیگر رویدادها

* مائو تونگ مائو تونگ که تاکنون سمت دادستان کل برمه را برعهده داشت، به ریاست جمهوری این کشور برگزیده شد. وی از نزدیکان نه‌وین محسوب می‌شود که ۴۶ سال زمامدار برمه بود.

* چهار معدن در لهستان در هفته گذشته شاهد اعتصاب بود. این اعتصاب برای دستمزد بیشتر و شرایط بهتر کار آغاز شده است.

چهارشنبه ۱۷ اوت، نیهایت سارگین دبیرکل حزب کارگر ترکیه که همراه با حیدر کوتلو دبیرکل حزب کمونیست ترکیه و جمعی دیگر، در دادگاه امنیتی آنکارا محاکمه می‌شود، قرائت دفاعیه ۸۱ صفحه‌ای خود را آغاز کرد. محاکمه پس از خواندن ۲۶ صفحه از این دفاعیه، باردیگر تا ۲۴ اوت به تعویق افتاد.

سارگین که در ۱۶ نوامبر ۱۹۸۷ همراه با کوتلو برای اعلام موجودیت هلدی "حزب متحد کمونیستهای ترکیه" به کشورش بازگشت، در دفاعیه خود گفت: "حال که مدتهاست حزب متحد کمونیستهای ترکیه به مشروعیت اجتماعی دست یافته است، هلدی بودن آن نیز بطور روزافزون در دستور قرار می‌گیرد." سارگین ممنوعیت فعالیت کمونیست‌ها در ترکیه را مقایسه با اصول دمکراسی و "بازمانده‌ای از زمان فاشیسم" دانست.

دبیرکل حزب کارگر ترکیه در بخش دیگری از سخنان خود به شکنجه‌ای که در طول ۱۹ روز اقامت در بازداشتگاه موقت پلیس متحمل شد، پرداخت و اوزال نخست وزیر ترکیه را مسئول شکنجه زندانیان سیاسی نامید. سارگین گفت در این مدت او را از طریق آویزان کردن از بازوان، شوک الکتریکی و پاشیدن آب سرد با فشار شکنجه

اعتصاب عمومی در کرانه غربی رود اردن

در روز چهارشنبه، به دعوت رهبری مخفی قیام در مناطق اشغالی فلسطین، یک اعتصاب عمومی در کرانه غربی رود اردن و بیت المقدس شرتی برگزار شد و مورد استقبال گسترده مردم قرار گرفت. وسایل نقلیه و مفازه‌ها از کار باز ایستادند. در خود اسرائیل نیز کارکنان هرب دست به اعتصاب زدند.

انگیزه برگزاری اعتصاب، قتل دو زندانی فلسطینی در اردوگاه "انصار ۳" توسط سربازان اسرائیلی بود. این قتل در جریان اعتراض ۳۵۰۰ زندانی این اردوگاه به شرایط سخت زیستی صورت گرفت.

در هفته گذشته صهیونیست‌ها در نوار فزه مقررات منع عبور و مرور ۲۴ ساعته برقرار کردند. هلیرقم این اقدام، درگیری‌های گسترده‌ای میان مردم و ارتش اشغالگر به وقوع پیوست و در جریان آن، ۷۵ تن از مردم مجروح شدند.

در روز چهارشنبه ۱۷ اوت، صهیونیست‌ها چهار فلسطینی دیگر را از نوار فزه اخراج کردند. از آغاز قیام کنونی در مناطق اشغالی تاکنون، ۳۲ فلسطینی هلیرقم مقررات بین‌المللی از مناطق اشغالی اخراج شده‌اند.

سیرک انتخاباتی جمهور یخواهان آمریکا

قرارداد منع موشک‌های میان برد آمریکا و شوروی مخالفت می‌کرد.

هم جرج بوش و هم دان کویل در سخنرانی‌های خود تأکید کرده‌اند سیاست‌های داخلی و خارجی ریگان را ادامه خواهند داد و از جمله، همچنان بر طرح "جنگ ستارگان" پافشاری خواهند کرد. ریگان در نطق خود در نمایش انتخاباتی نیو اورلئان، رقابتی جرج بوش و کویل از حزب دمکرات را متهم به "سستی" در مبارزه با کمونیسم کرد. وی یکی از مهمترین "انتخابات" دوره ریاست جمهوری ۸ ساله‌اش را این نامید که در این مدت، "یک وجب خاک هم به دست کمونیست‌ها نیافتاد."

کشمکش بر سر انتخاب رئیس جمهور جدید در لبنان

مسیحی را به ریاست جمهوری انتخاب کند. در تاریخ ۲۳ سپتامبر دوره ریاست جمهوری ۶ ساله امین جمایل رئیس جمهور فعلی به پایان می‌رسد. برای دوره آینده، سلیمان فرنجه که از ۱۹۷۵ تا ۱۹۷۶ رئیس جمهور لبنان بود، مجدداً داوطلب احراز این سمت شده است. سمیر جع جع سرکرده شبه نظامیان راستگرا که کنترل شرق بیروت را در دست دارند و از سوی اسرائیل حمایت و مسلح می‌شوند، با کانداتوری فرنجه به هلت رابطه نزدیک او با سوریه مخالفت می‌ورزد. جع جع و امین جمایل رئیس جمهور کنونی از انتخاب دانی شمعون از حزب فالانژ جانبداری می‌کنند.

هفته گذشته شمیر نیو اورلئان آمریکا شا هد یک نمایش پرزرق و برق با عنوان "کنگره انتخاباتی" حزب جمهوری خواه بود. طبق معمول، آنچه در این کنگره موضوع اصلی بود، بیشتر به اموری مانند زندگی خصوصی کاندیدها و طرز لباس پوشیدن آنها مربوط می‌شد تا به برنامه انتخاباتی. در این نمایش، که خبرنگاران آن را "سیرک انتخاباتی" نام نهادند، جرج بوش معاون ریگان به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری حزب جمهوری خواه انتخاب شد. وی دان کویل سناتور راستگرای افراطی را به عنوان نامزد معاونت ریاست جمهوری معرفی کرد. کویل از جمله سناتورهای بود که با تأیید

در هفته گذشته تلاش برای انتخاب رئیس جمهور جدید لبنان در پارلمان این کشور بی نتیجه ماند. از مجموع ۷۶ نماینده پارلمان تنها ۳۹ تن توانستند در محل تشکیل اجلاس پارلمان حاضر شوند. برای انتخاب رئیس جمهور جدید، حضور ۵۱ نماینده در پارلمان

ضروری است. وزیر کشور لبنان، اظهار داشت که شبه نظامیان راستگرای مسیحی حداقل ۱۵ نماینده را از رفتن به پارلمان باز داشته‌اند.

طبق توافق شفاهی رهبران گروه‌های مختلف مذهبی، پارلمان لبنان باید یک سیاستمدار

ترکیه فروخت و ایران تیرباران کرد

بهای جان هر انسان ۷۰۰ دلار!

مهاجرین با قلبی اندوهناک میهن خویش را ترک می کنند. آنها سرزمینی را ترک می کنند که در آن "مزد گورکن از آزادی آدمی بیشتر" است. آنها از شکنجه گاه خمینی می گریزند، به ترکیه می آیند. اما برای رژیم حاکم بر ترکیه نیز همچون جمهوری اسلامی "آزادی آدمی" هیچ معنایی ندارد. از آخوندها و ژنرال هایی که با اوژه های انسان و آزادی بیگانه اند، جز افشاندن بذر مرگ چه انتظار می رود؟ گزارش تکان دهنده مجله "یکی بین دو قرو" چاپ ترکیه، مورخ ۷ اوت پیرامون معامله بر سر سر نوشت ۵۸ مهاجر ایرانی پناهنده به ترکیه، تصویری از این واقعیت زشت را ارائه می دهد.

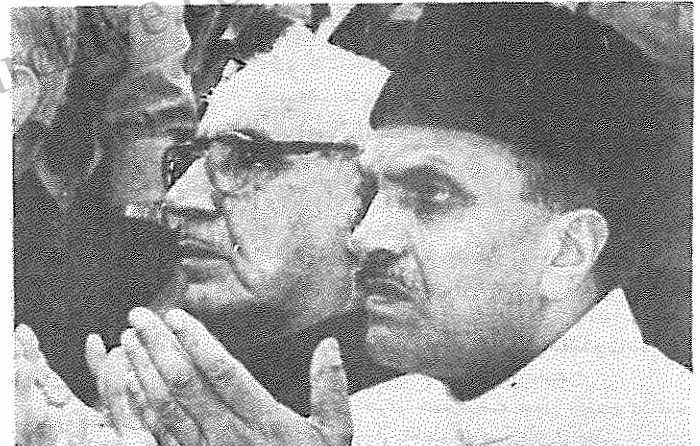
رنوی استیشن سفید با شماره پلاک 65AU661 جلوی هتل چالدران "وان" توقف کرد و سه نفر پلیس با لباس شخصی از ماشین پیاده شده به سالن انتظار هتل که در آنجا ایرانیان منتظر خبر نشسته بودند، رفتند. یکی از پلیسها، اسامی ۱۶ نفر از ۳۴ پناهنده ایرانی را که در هتل بودند، از لیستی که در دست داشت خواند. آنها برای ۵۸ نفر از ایرانیان مژده ای را که مدتها

۵۸ پناهنده ایرانی، به سپاه پاسداران تحویل داده شد و همانجا آماج آتش گلوله ها شدند. در برگه رسمی رسید نامه امضای تلم مقام (فرماندار) "اوزالپ" (شهر مرزی)، ژاندارمری مرزی ۱۲۵/۲ و رئیس اداره امنیت شهر "وان" وجود دارد. گفته می شود که دولت ایران به ازای هر پناهنده اعاده شده، مبلغ ۷۰۰ دلار به ترکیه پرداخته است. مهاجران از این قرار بود: ماشین

مرگ دیکتاتور پاکستان

انفجار بمب یا اصابت موشک سقوط کرده است. دولت آمریکا برای کمک به تحقیقات، یک گروه کارشناس به پاکستان اعزام داشت. در پیام های تسلیت و بیانیه های مقامات فدری، نگرانی کشورهای امپریالیستی از آینده پاکستان پس از ضیاء الحق مشهود است. جرج شولتز وزیر خارجه آمریکا ضیاء الحق را "یک مبارز بزرگ راه آزادی" (!) نامید و به ویژه بر حمایت ضیاء الحق از ضد انقلابیون افغانی تاکید کرد. وی افزود مرگ دیکتاتور پاکستان، "به لحاظ آینده همکاری با مجاهدین افغانی، یک ضربه بزرگ است". فیلیس اوکلی سخنگوی وزارت خارجه آمریکا ضمن ابراز تاسف عمیق از مرگ ضیاء الحق، اعلام کرد واشنگتن از رئیس جمهور جدید پاکستان حمایت می کند. روزنامه تایمز لندن از مرگ ضیاء الحق با عنوان "یک خبر بد برای غرب" گزارش داد.

چهارشنبه گذشته، ضیاء الحق دیکتاتور پاکستان بر اثر سقوط هواپیمایش کشته شد. هیچ یک از ۳۷ سرنشین هواپیما از این حادثه جان سالم به در نبردند. از جمله کشته شدگان، ژنرال اختر عبدالرحمان رئیس ستاد ارتش پاکستان و آرنولد رافل، سفیر آمریکا در این کشور بودند. ضیاء الحق و همراهان، از مراسم نمایش یک تانک جدید آمریکایی که قرار است به پاکستان تحویل داده شود، به اسلام آباد می گشتند. غلام اسحاق خان رئیس مجلس سنا پاکستان بدنبال مرگ ضیاء الحق زمامداری موقت پاکستان را برعهده گرفت. وی بلافاصله در پاکستان حکومت نظامی اعلام کرد و خاطر نشان ساخت که سیاست خارجی ضیاء الحق را ادامه خواهد داد. مقامات پاکستانی گفته اند تحقیقات به همل آمده نشان می دهد هواپیمای ضیاء الحق بر اثر

دیکتاتور و جانشینش: ضیاء الحق و غلام اسحاق خان، چند روز پیش از مرگ ژنرال

هشدار اتحاد شوروی به پاکستان

بیانیه خود خاطر نشان می کند که جمهوری افغانستان نیز علاوه بر اجرای توافق های ژنو، همه نیروهای خود را به کار گرفته است تا روند مصالحه ملی در داخل افغانستان با کمک نتایج توافقهای ژنو به پیش برده شود. بیانیه به عنوان گام های رهبری افغانستان در این جهت، اقدامات زیر را برمی شمرد: "فراخواندن مجلس شورای ملی (پارلمان) که در آن نیروهای بقیه در صفحه ۱۰

دولت شوروی در هفته گذشته بیانیه مهمی انتشار داد. در این بیانیه با ذکر اینکه سه ماه از امضای توافق های ژنو برای حل سیاسی اوضاع پیرامون افغانستان گذشته، آمده است اتحاد شوروی به مثابه یکی از ضامن های اجرای قرارداد ژنو از هیچ کوششی برای اجرای آن فروگذار نمی کند. بیانیه می افزاید شاهد این امر، خروج نیمی از نیروهای شوروی مستقر در افغانستان تا تاریخ ۱۵ اوت ۱۹۸۸ است. دولت شوروی در

برای اشتراک نشریات "کار" و "اکثریت" در خارج از کشور فرم زیر را پر کرده و همراه با معادل بهای اشتراک، تمپر پستی و یارسید بانکی پرداخت بهای اشتراک به آدرس نشریه ارسال نمایید:

دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراک	نشریه "کار"
مارک ۱۳	مارک ۱۱	☐ شش ماهه	☐ یک ساله
۲۴	۲۱		
دیگر نقاط	اروپا	بهای اشتراک	نشریه "اکثریت"
مارک ۳۰	مارک ۲۷	☐ سه ماهه	☐ شش ماهه
۵۸	۵۲	☐ یک ساله	
۱۱۵	۱۰۲		

آدرس کامل (لطفاً خوانا بنویسید)

AKSARIYAT
NO. 221
MONDAY, 22 AUG. 88

حساب بانکی:
AUSTRIA . WIEN
BAWAG
(BANK FÜR ARBEIT UND WIRTSCHAFT)
NR. 02910701.650
DR. GERTRAUD ARTNER

آدرس:
Address:
RUZBEH
POSTFACH 1810
5100 AACHEN
W. GERMANY

با جمع آوری کمک مالی
فدائیان خلق را در انجام
وظایف انقلابی
یاری دهید